

Herra Tömiläs hiio-hop, hupsuttelee, hepsuttelee,
tyhjä säkki selässsä sinne tänne tepsuttelee.
On keveät kengät jalassa ja hieno hattu päässä,
näin tallustelee, tömistelee herra kesäsäässä.

Ja joskus aivan salaa
hän isoja puita halaa.
Huomaa hassut heput
ja pörriäisten peput.

Ei hällä ole huolia, ei kiire paina kenkää.
On raikas tuuli, kirkas sää ja ajatukset lentää.

Herra Tömiläs hiio-hop, puussa näkee sen,
lunnusulan välkehtivän, kauniin kultaisen.

Hän puuhun pinkaisee
ja hiljaa hinkaisee:
"Oi aarretta, oi ihanaa,
en ole nähnyt kauniimpaa."

Linnunsulan hattuun laittaa herra tohkeissansa
ja kivan pienen kutituksen tuntee pohkeissansa.

Ei hällä ole huolia, ei kiire paina kenkää.
On raikas tuuli, kirkas sää ja ajatukset lentää.

Voiman tunne pohkeissansa, posket punaisina,
pussiin täytettä nyt etsii, kengät mutaisina.
"Toisen turha on toisen aarre", se olkoon hänen motto.
On se sitten pallo pieni tai pitkän pitkä johto.

Monenmoista dyykkailee hän roskiksista sadoista,
tonkii kaiken tarpeellisen hylätyistä majoista.
Löytää vanhan Aapisen sekä simpukoita,
säkkiin sulloo innokkaana herra tavaroita.

